

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ
Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Γιορτάστηκε και φέτος στο χωριό η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Μετά τη δοξολογία, που εφάλη στην εκκλησία, όλοι οι χωριανοί με επικεφαλής τη σημαία κατέβηκαν στο μνημείο των πεσόντων, όπου εφάλη επιμνημόσυνη δέποιτη υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των πρώων που έπεσαν για ελευθερία και τιμή. Στη συνέχεια κατέθεσε στεφάνη ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κυρία Φρόσω Μασγάλα και απαγέλθηκαν ποιήματα από το Γιώργο και Γιάννη Ν. Λούπα και Φρειδερίκη Κολοβού (εγγονή του παπα-Νίκου). Η σεμνή τελετή έκλεισε με τον εθνικό ύμνο, που τον έφαλαν όλοι μαζί οι χωριανοί. Τέλος η Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου πρόσφερε σ' όλους καφέ και γλυκό.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Στις Δημοτικές εκλογές της 15ης Οκτωβρίου 2006 εκλέχτηκε Δήμαρχος ο κ. Ανδρέας Δρόσος, τον οποίο συγχαίρουμε και του ευχόμαστε επιτυχία στο έργο του.

Ειδικότερα τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:

Δημ.	Δημ. Ενότητα "Πορεία Ελπίδας"	*
Νεοχώρι	68	53
Αγ. Δημήτριος	60	46
Αράχωβα	141	132
Αχλαδόκαστρο	59	61
Δενδροχώρι	6	1
Καστανιά	62	15
Κλεπά	93	45
Λιβαδάκι	29	11
Περδικόβρυση	55	18
Περίστα	91	18
Πλάτανος	155	111
Χώμορη	154	-
Σύνολο	973	511
		97*

*Συνδυασμός "Ενωτική Ριζοσπαστική Δημοτική Κίνηση - Λαϊκός Αγώνας" (Ιωάν. Πρωτοπαπάς)

Το Νέο Δημοτικό Συμβούλιο αποτελείται από τους:

Συνδυασμός "Δημοτική Ενότητα" (9 έδρες)

Εγγλέζος Χρήστος Κ.	221	(Χώμορη)
Κούκουνας Αθανάσιος Α.	171	(Αράχωβα)
Πελέκης Δημήτριος Σ.	162	(Περίστα)
Πολύχρονος Γεώργιος Μ.	147	(Πλάτανος)
Ντίνης Παναγιώτης Κ.	138	(Περίστα)
Χαντζής Αθανάσιος Μ.	133	(Χώμορη)
Παπαγεωρλος Κων/νος	125	(Πλάτανος)
Στάικος Γεώργιος Π.	121	(Κλεπά)
Φούρλας Κων/νος Απ.	109	(Νεοχώρι)

Συνδυασμός "Πορεία Ελπίδας" (4 έδρες)

Μαύρος Ευθύμιος	103	(Πλάτανος)
Βλάντης Ιωάννης Ανδ.	96	(Αράχωβα)
Κατσάδας Γεώργιος Στυλ.	90	(Αχλαδόκαστρο)

(Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου αποφάσισε και προγραμμάτισε τις παρακάτω εκδηλώσεις, για τις οποίες θα σταλούν σχετικές επιστολές με τις απαραίτητες λεπτομέρειες.

1. Στις 13/1/2007 ημέρα Σάββατο, στο Αναψυκτήριο του Δήμου Βύρωνα στην αίθουσα εκδηλώσεων "ΑΣΤΡΑ" θα γίνει:

Η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας και ο επίσιος χορός του Συλλόγου.

2. Στις 4/3/2007 θα γίνει τακτική Γενική Συνέλευση των μελών, στην αίθουσα του Συλλόγου, Σειρίνων 33 στο Βύρωνα με θέμα, τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου, έτους 2006.

ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Στην Εφημερίδα του εκλεκτού συμπατριώτη μας Τρύφωνα Χατζηνικολάου "Ο ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ" διαβάζουμε:

"Ο Νεχωρίτης Κληρικός Γεώργιος Γιάνναρης

Πενήντα χρόνια 1956-2006 Εκκλησιαστικός Εθναπόστολος. Με τέτοιους Κληρικούς οργανώθηκε και διασώθηκε ο Ελληνισμός της Αμερικής. Αντίθετα σήμερα το Πατριαρχείον και η Ελληνική Αρχιεπισκοπή Αμερικής αποφέυγουν να συνεργαστούν με την Ηγεσία της Ελληνικής Εκκλησίας και μας ξεφουρνίζουν παπάδες ζένων Εθνικότητων που αγνοούν τον Ελληνικό πολιτισμό και ενδιαφέρονται μόνον και μόνον για τα εξήντα και εκατό χιλιάδες Δολάρια που εισπράττουν κάθε χρόνο. Παπάδες σαν τον Κραβαρίτη Γιώργο Γιάνναρη λιγοστεύουν και πολύ γρήγορα ο Ελληνισμός της Αμερικής θα χάσει την Ελληνική του ταυτότητα.

Ευτυχώς υπάρχει το Ελληνικό τραγούδι και ο Ελληνικός δημοτικός χορός, αυτά θα διαιωνίζονται όσο θα υπάρχει η ανθρωπότητα πάνω στον πλανήτη μας. Στο διακεριμένο Ρουμελιώτη κληρικό του ευχόμεθα υγεία και πολλά χρόνια ακόμα να του χαρίζει ο παναγάθος Θεός επί αγαθών οικογενείας του και Ελληνισμού Αμερικής. Ο Σύλλογος Νεοχωριτών και οι Κοινότητες Πενσυλβάνιας οργάνωσαν γιορταστική εκδήλωση και του απένειμαν τιμητικά Διπλώματα.

Βασιλείος Κότσαλος

Ο διακεκριμένος Πρόεδρος των Νεοχωριτών Ναυπακτίας στην Πενσυλβάνια.

Οι Ελληνικές Οργανώσεις θαυματούργησαν, γιατί ιδρύθηκαν, διοικήθηκαν και διοικούνται από Έλληνες μετα-

νάστες με μεγάλη πατριωτική καρδιά και με απέραντη ογκόπτη για το χωριό τους, για την επαρχία τους και περισσότερο για την πατρίδα μας Ελλάδα. Ένας τέτοιος μεγάλος ογωνιστής και πατριώτης είναι και ο Βασιλείος Κότσαλος, από το ιστορικό χω-

ριό Νεοχώρι Ναυπακτίας. Ο Βασιλείος Κότσαλος αναδείχθηκε υπεράξιος των προκατόχων του και για περισσότερο από 10 χρόνια εκλέγεται πρόεδρος του ιστορικού Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας με έδρα την Πενσυλβάνια."

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Για πρώτη φορά επί Καποδιστριακών Δήμων εκλέχτηκε Δημοτικός Σύμβουλος ο Κώστας Απ. Φούρλας τον οποίο συγχαίρουμε. Πιστεύουμε πως θα εργασθεί για το καλό του Χωριού μας και τις περιοχές. Επίσης συγχαίρουμε και αυτούς που εκλέχτηκαν για το Τοπικό Συμβούλιο. Ευχόμαστε σε όλους καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο τους και καλή δύναμη.

Στα πεταχτά...

✓ Νομίζουμε πως ο σκολιαστής της σπίλης "Απάντηση στις ερωτήσεις και στις απορίες σας" των Αγιοδημητριάνικων Νέων (αρ. φύλλου 141) άθελά του εκθέτει αυτούς που προσπαθεί να υποστηρίξει. Επειδή γνωρίζουμε το ίθιο του Δημάρχου κ. Λεωνίδα Κωλέπτα, πιστεύουμε ότι όσα χρήματα διατέθηκαν στα Δημοτικά Διαμερίσματα του Δήμου, διατέθηκαν χωρίς καμία υστεροβούλεια και ιδιοτέλεια. Γιατί καθίκον του Δημάρχου είναι να ποιράζει δίκαια τις πιστώσεις του Δήμου και δικαίωμα των δημοτών να ψηφίζουν κατά

συνείδηση. Για τα υπόλοιπα που γράφονται δεν αξίζει να ασκοθεί κανείς.

✓ Ο Σύλλογος φρόντισε και τοποθετήθηκαν δούκια στην κάτια πλευρά του κοινοτικού Καταστήματος, ώστε να προφύλασσονται τα παράθυρα από τη βροχή όταν φυσάει αέρας. Ευχαριστούμε τον Κώστα Στ. Μασγάλα για την προσφορά της εργασίας του.

✓ Όταν υποκωρούν τα νερά της Ευνοδίμηνς, τότε φαίνεται η καταστροφή του περιβάλλοντος που επέφερε στην περιοχή η κατασκευή του Φράγματος.
(Συνέχεια στη σελίδα 3)</

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ, ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥ ΧΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

– Του Χασάπη, με τις χαντζάρες του, τα τσιγκέλια του, το κούτσουρο που έκοβε εκεί πάνω και λιάνιζε το κρέας (Γ. Πλάκας, Μ. Καλαθάς κι άλλοι ερασιτέχνες χασάπηδες στα σπίτια).

– Του Καλαντζή - Γανωτή - Γανωματή, που γάνωνε τ' αγγειά τα χαλκωματένια με το μισιατήρ', το καλαϊ και το μολύβ' και τάλλα χημικά του. Έπιανε τα χαλκώματα με τη σιδερένια τσιμπίδα και τάφερνε γύρω στη φωτιά. Επίσης τα έτριβε με άρμο, στριφογυρίζοντας όρθιος πέρα δώθε. Ετσι γυαλοκώπαγαν τα χαλκώματα (Α. Κανέλλος, Χ. Μπούρας κ.ά.).

– Του Άλωνιστή, ο οποίος αλώνιζε με τα αλογομούλαρα σ' αλώνια του χωριού, κουνώντας, το καμτσίκι και γυρίζοντας τα ζα γύρω γύρω από το στρίυρο. Ο στρίυρος ήταν μια φουρύκα γερή, συνήθως από κέδρο, στο κέντρο του αλωνιού, όπου έδεναν τα ζα, που αλώνιζαν. (Πολλοί έκαναν τον αλωνιστή στο χωριό).

– Του Κλαδούχου, ο οποίος μέσα σ' ένα τρουβά ή σακκούλι είχε το κλαδοψάλιδο, το κλαδευτήριο και το πριονάκι του και πήγαινε και κλάδευε κρεββατίνες κι αμπέλια, στο χωριό. Στον τρουβά είχαν το κολατσιό τους, το παγουράκι τους με νερό και τσιπράκι. Άν και αρκετοί χωριανοί άντρες - γναίκες, κλάδευαν μόνοι τους, εν τούτοις υπήρχαν και οι κλαδούχοι τεχνικοί, μερακλήδες. (Κ. Βλάχος, Ν. Καραγιάννης).

– Του Τσαρουχά, που' φτιαχνε τα τσαρούχια, τις πόκες με τη μαύρη ή κόκκινη φούντα α-

πό δέρμα μοσχαρίσιο, φόδρα από μέσα, ξυλόπροκες κ.λ.π. (Κ. Βλάχος, Στ. Λάππας, Γ. Παπακώστας, ο οποίος έφερε πρώτος ομβρέλλα στο χωριό).

– Του Τσαγκάρη, με τα τσαγκαροσούφλια του, το σφυράκι του, τις ξυλόπροκες, τα τιλάκια, τα καλοπόδια, τα βάρδουλα, το σκαμνάκι του, την ποδιά του, τα ψιδιά, τη φαλτσέτα, τις σόλες. (Γ. Πλάκας, Α.Γ. Μάλλιος).

– Του Βαρελά - Βαΐνα, πούφτιαχνε βαρέλια με τις δούγιες και τα στεφάνια (Ξύλινα ή λαμαρινένια), για κρασί δηλ. τα κρασιοβάρελα. Επίσης έφτιαχνε νταβλαμπάδες, κάδες, νταλάρια, βερελούλες (ο Καλτσάς που ήταν συγγενής του Χαρμαντζή και τον έμαθε κι αυτόν).

– Της Μαμής, η οποία ξεγέναγε τις γυναικείς πολλές φορές τη νύχτα με το λύχνο, ή τη Λάμπα πετρελαίου, όχι σε κρεββάτι, αλλά κάτω στο πάτωμα στρουματσάδα κάποια εποχή και δίπλα στο παραγώνι, στη γωνιά του τζακιού. Ετσι ξεγέναγε η μαμή χωρίς μέσα που διαθέτουν σήμερα οι γυναικολόγοι κι έβγαζαν τότε την κουτιόρου (κορίτσι) ή το δράκο (αγόρι). (Ευαγγ. Τούμπα, Κωτσαλίνα).

– Του Μελισσοκόμου, με τα κρηνιά, το φυσερό για να διώχνει τα σεροέγκια και τις σφήκες, την προσωπίδα από σίτα, για να μην τον το' μπάνε οι μέλισσες, με την κηρήθρα και τα ταψιά όπου έβαζε τις κηρήθρες. (Σ. Ζαρκάδας, Ι. Καλαθάς, Γ. Φτερούγας κ.ά.).

– Του Γυρολόγου, ο οποίος γύρναγε τα χωριά με το γάιδαρο φορτωμένο με υφάσματα ψιλικά και είδη προίκας, λιβάνια,

μουλινέδια, καντλήθρες, κουβαρίστρες, βελόνια κ.λ.π.

– Του Λαναρά, με το δοξάρι, το βαρίδι και το βολύμι. Αναφέρεται ότι στοιβαχτάδες Νεχωρίτες έφταναν στη **Λειβαδιά**. Λανάρια είχαν και κάποιες νοικοκυρές στα σπίτια τους, που έβαζαν τα ποδάρια μέσα στο Λανάρι κι από πάνω τα μαλλιά και τράβαγαν το πάνω λανάρι προς το μέρος τους και άξαναν τα μαλλιά. Λαναράδες με το δοξάρι λέγεται ότι ήταν οι Θ. Μαζάς και Ν. Μπαλαφούτας.

– Του ξυλοκόπου - υλοτόμου, ο οποίος με την κόφτρα, τα τσεκούρια, τις σφήνες, πήγαινε στα έλατα κι έκοβε ξυλεία. Ξεκίναγαν πάρες παρέες το πρωΐ χαράματα, γιομάτιζαν εκεί στο δάσος του βουνού μεσ' τα έλατα και γύριζαν το βράδυ. Η κόφτρα ήταν ένα μεγάλο πριόνι 2 μέτρων περίπου, με μεγάλα πριονώτα δόντια, το οποίο στα 2 άκρα είχε 2 ξύλινες λαβές, από όπου το έπιαναν και το πήγαιναν πέρα δώθε, για να κόβουν τα χοντρά έλατα. Ήταν ένα βασικό εργαλείο, διότι δεν υπήρχαν τότε αλυσοπρίόνα, τα οποία σε λίγο χρόνο κόβουν χοντρά έλατα. Έπαιρναν μαζύ τους, το φαΐ τους, το κρασί τους, το ρακί τους στα παγούρια. Τους κορμούς τους έφτιαχναν τάβλες - σανίδες και τα κλαριά για ξύλα για τη φωτιά του xειμώνα. Κάποια εποχή είχαν οργανωθεί σε νόμιμο Συνεταιρισμό. (Κ. Βλάχος, Ι. Σπανός, Κ. Σπανός κ.ά.).

– Του Νεροφόρου, ο οποίος ρύθμιζε το καλοκαίρι το νερό στις κοινοτικές βρύσες και καθόριζε την αράδα στα ποτίσματα απ' τη Δέση και το Πουρί.

– Του Αγροφύλακα, ο οποίος φύλαγε τα κηπόγιουρτα, τα χουράφια και τ' αμπέλια από τις ζ' μιές και τις κλεψιές. Είχε τη σουρήχτρα του και τον έλεγαν και πρεδάρη.

– Του Σιδηρουργού, που ανεβοκατέβαζε το φυσερό και άναβε δυνατά τη φωτιά για να φτιάχνει τσαπιά, σκαλιστήρια και σιδερένια εργαλεία (Γ. Α. Λειβαδίτης, Κ. Μάρρος).

– Του Σαμαρά, που έφκιανε σαμάρια με σάλωμα, λινάτσα, ειδικά σανίδια κλπ. Το χωριό μας δεν διέθετε σαμαράδες, γιαυτό οι Νεχωρίτες πήγαιναν στην Κλεπά και στον Πλάτανο (Ι. Τσουκαλής), για τα σαμάρια των ζώων τους.

Θα ακολουθήσει αναλυτική παρουσίαση κάθε επαγγέλματος ξεχωριστά, σε επόμενα φύλα του «ΝΕΧΩΡΙΤΗ», δεν χαζίρεψα εδώ.

– Του Μετανάστη. Πάρα πολλοί Νεχωρίτες είχαν μεταναστεύσει σε διάφορα μέρη της Ελλάδας (Αθήνα, Αγρίνιο, Νάυπακτο, Πάτρα, Μεσολόγγι κ.λ.π.) και σε διάφορα μέρη του εξωτερικού (Ρουμανία, Ρωσία, Φιλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Αμερική, Αυστραλία). Η μετανάστευση στην Αμερική ήταν η μεγαλύτερη τα τελευταία χρόνια, όπου πρόκοψαν και πλούτισαν και έρχονται τακτικά στο χωριό και αγαπάνε και βοηθάνε το χωριό. **Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ**

Νεχωρίτες αγωνιστές του 1821

(Αναγκαία συμπλήρωση)

Στο αμέσως προηγούμενο φύλλο του ΝΕΧΩΡΙΤΗ αριθ 107 δημοσιεύθηκε το σημείωμα μου για τους Νεχωρίτες αγωνιστές του 1821. Για την πληρότητα του θέματος επιθυμώ να προσθέσω και να διευκρινίσω τα παρακάτω: Πρώτη δημοσίευση για τους Ναυπάκτιους αγωνιστές του 1821 έγινε από τον Γ. Τσατσάνη στο βιβλίο του «Ναυπακτίτες Αγωνιστές του 1821», που εκδόθηκε το 1984, στο οποίο περιλαμβάνονται φυσικά και οι 14 Νεχωρίτες, όπως αναφέρονται στο σημείωμά μου. Στη συνέχεια το 1989 ο αειψήντος Δ. Φούρλας δημοσίευσε στο περιοδικό της Εταιρίας Ναυπακτιακών Μελετών, Ναυπακτιακά, μελέτη με τίτλο Νεχωρίτες αγωνιστές του 1821, με περισσότερα στοιχεία για τον καθένα στηριζόμενος και αυτός στα στοιχεία των Γενικών Αρχείων του Κράτους. Με μια διαφορά, οι Νεχωρίτες αναφέρονται ότι είναι 15 αντί για 14 με προ-

σθήκη του Φούρλα Φωτίου του Δημητρίου. Ο Τσατσάνης και στα δυο του βιβλία, δηλαδή, στο «Ναυπακτίτες αγωνιστές του 1821» και «Δυτικορουμελιώτες αγωνιστές του 1821», τον Φούρλα Φωτίο τον αναφέρει ως καταγόμενο από την Αράχοβα, διότι έτσι τον γράφουν τα αρχεία. Κατά τον Δ. Φούρλα όμως οι Φουρλαίοι είναι Νεχωρίτικης καταγωγής και το πιθανότερο είναι, κατά τη γνώμη μου, ότι είναι σωστή η άποψη του. Τα παραπάνω για τη σωστή πληροφόρηση.

Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Την Τετάρτη 25 Οκτωβρίου 2006 στη Στοά του Βιβλίου (Πεσμαζόγλου 5 και Σταδίου), οι εκδόσεις «ΚΑΣΤΑΛΙΑ» του Μάκη Μηχιλή, παρουσίασαν το βιβλίο του Χαρούλαου Θρ. Μηχιλή "ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ Από την Απελευθέρωση 1944 στην τραγωδία του Δεκέμβρη και τη Βάρκιζα".

Ομιλητές της εκδήλωσης, πέραν του συγγραφέα, ήταν οι π.κ.:

Προκόπης Παυλόπουλος, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου, Βουλευτής και Υπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Δημητρής Ρέππας, Βουλευτής και π. Υπουργός, Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Λεωνίδας Κύρκος, π. Βουλευτής και Ευρωβουλευτής.

Σοφιανός Χρυσοστομίδης, Δημοσιογράφος και Χρήστος Χωμενίδης, Συγγραφέας.

Χαιρετισμό απήγθυναν οι π.κ. Μανώλης Γλέζος και Γεώργιος Δαρδάνος.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

(Οι υποψήφιοι Δήμαρχοι των επιλαχόντων συνδυασμών θεωρούνται πρώτοι επιτυχόντες σύμβουλοι των συνδυασμών τους).

Τα αποτελέσματα για το Τοπικό Συ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΜΗΝΑΣ

3 θύμησες - 3 ιστορικές του ημερομηνίες

Ο Οκτώβριος μήνας που μας πέρασε, μου θύμισε 3 ιστορικές ημερομηνίες, που συνέβησαν στον μήνα αυτόν, και νομίζω πως έχουν καταγραφεί και στην ιστορία.

- 1) 28η Οκτωβρίου 1940
- 2) 12η Οκτωβρίου 1944 και
- 3) 18η Οκτωβρίου 1944

Νομίζοντας ότι έχουν κάποιο ιστορικό ενδιαφέρον για τους νεότερους, αλλά και για εκείνους που δεν ζούσαν στην Αθήνα στις ημερομηνίες αυτές. Γι' αυτό τις καταγράφω όπως τις έζησαν εγώ, και τις θυμάμαι.

Α) Είχα έρθει στην Αθήνα αρχές Σεπτεμβρίου 1940, παρόλον 13 ετών.

Στις 28 Οκτωβρίου του 1944 έγινησα το πρωΐ στις 6 π.μ. από τον ήχο των Σειρήνων, που ηχούσαν έντονα. Δεν τον γνώριζα αυτόν τον ήχο, και νόμισα ότι ήταν κάποια μουσική. Η σπιτονοικοκυρά μου όμως μου λέγει ότι ο ήχος αυτός είναι από Σειρήνες, που κτυπούν και μάλλον, όπως μας έχουν ειδοποιήσει οι αρχές, όταν κτυπήσουν σημαίνει πόλεμος. Γι' αυτό ντύσου και πήγαινε στην εκεί κοντά πλατεία, οδός Λένορμαν, απέναντι από τον Άγιο Κων/ο, να μάθεις τι γίνεται.

Πραγματικά ντύθηκα και πηγαίνοντας στην εν λόγω πλατεία, στο εκεί καφενείο, είχαν τοιχοκολληθεί προκη-

ρύξεις Γενικής Επιστράτευσης, διότι οι Ιταλοί του δικτάτορα Μουσολίνη μας είχαν επιτεθεί στα ΕλληνοΑλβανικά σύνορα. Αυτή η ημερομηνία ήταν η αρχή ενάρεως του τότε πολέμου.

β) 12η Οκτωβρίου 1944. Το πρωΐ της μέρας αυτής, γύρω στις 9 π.μ. άρχισαν να κτυπούν όλες οι καμπάνες των Ιερών Ναών της Αθήνας.

Βγήκαμε στους δρόμους και από στόμα σε στόμα, ο κόσμος έλεγε: Οι Γερμανοί έφυγαν, η Αθήνα είναι ελεύθερη.

Όλοι οι κάτοικοι στους δρόμους και τις πλατείες τραγουδούσαν και χόρευαν από χαρά. Άλλοι πήραν τις σημαίες τις Ελληνικές, που τις είχαν κρυμμένες στα μπαούλα, τις ξεδίπλωσαν και τις ανέμιζαν με χαρά.

Πολλά παιδιά της ηλικίας μου, αλλά και μεγαλύτερα πήγαμε στην εκεί κοντά πλατεία, βρήκαμε ένα φορτηγό αυτοκίνητο, από αυτά που στην κατοχή είχαν μετατραπεί σε λεωφορεία που μετέφεραν τον κόσμο, από τις γειτονιές στο κέντρο της Αθήνας, για να πάνε στο χώρο που δούλευαν. Ανεβήκαμε στο εν λόγω αυτοκίνητο με μικρές αυτοσχέδιες χάρτινες Ελληνικές σημαίες και με μεγάλες που είχαν μερικοί, κατεβήκαμε στο Κέντρο της Αθήνας τραγουδώντας, κλπ. ο

κόσμος χόρευε και γλεντούσε.

Γλεντούσε, γιατί ύστερα από 31/2 χρόνια κατοχή, που η μπότα του κατακτητή μας στέρησε όχι μόνο την Ελευθερία, αλλά πέραν αυτής, οι εκτελέσεις πολλές, οι συλλήψεις εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων, σε καθημερινή βάση, γέμιζαν τις φυλακές. Τους περισσότερους τους έστελναν σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως και εργασίας στη Γερμανία.

Οι θάνατοι από αστία και εξαθλίωση, σε καθημερινή βάση και εδώ πάρα πολλοί.

12η Οκτωβρίου 1944. Επί τέλος, ελεύθεροι.

Γ) 18η Οκτωβρίου 1944.

Από την προηγούμενη μέρα 17/10, το ραδιόφωνο και οι εφημερίδες ενημέρωναν τον Αθηναϊκό λαό, ότι αύριο 18/10 θα έφθανε στο λιμάνι του Πειραιά, με πολεμικό πλοίο, η εξόριστη Ελληνική Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας, και ο πρωθυπουργός αυτής Γεώργιος Παπανδρέου θα μιλούσε στον Αθηναϊκό λαό στις 12 π.μ. στην πλατεία Συντάγματος και από το κτίριο που βρισκόταν επί της άνω πλατείας και Καραϊώργη Σερβίας.

Στην άνω πλατεία από το πρωΐ, άρχισαν να έρχονται κάτοικοι των Αθηνών και των συνοικιών. Πριν τις 12 π.μ. η πλατεία γέμισε. Εκεί βρέθηκα και εγώ, σχεδόν κάτω από το κτίριο που θα μιλούσε ο πρωθυπουργός.

Όταν έφθασε ο Γεώργιος Παπανδρέου στο κτίριο και βγήκε στο μπαλκόνι, όλος ο συγκεντρωμένος κόσμος χειροκροτούσε, τραγουδούσε από χαρά, βλέποντας τον Δημοκράτη πρωθυπουργό.

Ο λόγος που εκφώνησε ήταν γεμάτος πατριωτική έξαρση, που ξεσήκωσε την ανθρωποθάλασσα που άρχισαν να φωνάζουν: «Λαοκρατία - Λαοκρατία», και η ανταπόντηση του Γεωργίου Παπανδρέου: «Πιστεύουμε και στην Λαοκρατία!»

Όμως η μέρα αυτή έχει και μια ιδιαίτερη σημασία, πέρα από την άφιξη και ομιλία του πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου, διότι αυτή τη μέρα αποκαταστάθηκε συγχρόνως και η Δημοκρατία, η οποία είχε καταλυθεί από τις 4 Αυγούστου 1936 από τον Ιωάννη Μεταξά και στην συνέχεια είχαμε τη δικτατορία των κατοχικών στρατευμάτων. 8 χρόνια χωρίς ελευθερίες ο Ελληνικός λαός. Με τον ερχομό του αειμνήστου Δημοκράτη πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου, και τα μέλη της Εθνικής Κυβέρνησης, ο Ελληνικός λαός, ανέπνευ τον αέρα της Ελευθερίας.

Αυτές τις ημερομηνίες 28, 12 και 18 Οκτωβρίου μπορεί κανείς να τις ξεχάσει; Πρέπει να τις θυμόμαστε και να ευχόμεθα όλοι να μην τις ξαναζήσουν οι νέες γενιές, και να εργάζονται όλοι για τη Δημοκρατία, που είναι το κύπταρο για κάθε ελεύθερο άνθρωπο.

Κ.Μ.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Συνεχίζονται οι εργασίες στο πολιτιστικό Κέντρο του Χωριού μας (Σχολείο). Βλέποντας το σχολείο μας, ο νους μας ταξιδεύει στα παλιά, τότε που το Σχολείο μας έσφυξε από ζωή και δράση. Περασμένα μεγαλεία!...

Τώρα; Τώρα μένει σιωπηλό σαν έρημη χελιδονοφωλιά.

Στη φωτογραφία η πρόσοψή του όπως διαμορφώνεται με τη ράμπα που κατασκευάστηκε.

Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

Στις 19.11.06 πραγματοποιήθηκε από το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών (Π.Κ.Ρ.) η καθιερωμένη Πανρουμελιώτικη θρησκευτική και πνευματική εκδήλωση, για την «ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ».

Το πρόγραμμα ήταν το εξής:

- Θεία λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αθηνών, Χοροστατήσαντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ.κ. Νικολάου και Αρτοκλασία.
- Λιτάνευση της εικόνας της Παναγίας από την εκκλησία μέχρι το Μέγαρο και Δέπον.

N.M.

ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Από την εφημερίδα μας, το ΝΕΧΩΡΙΤΗ, μαθαίνουμε ότι τον περασμένο Αύγουστο στο χωριό δόθηκε θεατρική παράσταση στο προαύλιο του σχολείου με εξαιρετική επιτυχία. Δυστυχώς, για λόγους πέρα, από τη θέληση μου, δεν μπόρεσα να βρεθώ στο χωριό το καλοκαίρι και δεν είδα την παράσταση, αλλά είχα αξιόπιστες πληροφορίες. Αν επανέρχομαι στο θέμα είναι γιατί θέλω να τονίσω και να επισημάνω ότι είναι η πρώτη φορά που θεατρική παράσταση στο χωριό το καλοκαίρι και δεν είδα την παράσταση, αλλά είχα αξιόπιστες πληροφορίες. Λιτάνευση της εικόνας της Παναγίας από την εκκλησία μέχρι το Μέγαρο και Δέπον.

N.M.

πιους και ας μου επιτραπεί να πω ότι υπάρχουν αν όχι ίνη θεατρικής παιδείας, τουλάχιστο θεατρικής ευαισθησίας στους Νεχωρίτες. Θεωρώ επομένως σημαντικό το γεγονός της θεατρικής παράστασης το περασμένο καλοκαίρι. Πολύ περισσότερο όταν, πέραν της πρώτης φοράς, υπήρχαν κι άλλα βαρύνοντα στοιχεία: Το θαυμάσιο έργο του μεγάλου συγγραφέα Νίκου Καζαντζάκη, Ο Πρωτομάστορας και ο εξαίρετος θίασος που το απέδωσε με επιτυχία. Στην επιτυχία συνέβαλε, η Νεχωρίτισσα πρωταγωνίστρια, η δική μας, η Βάσω Κουβελά, με πρωτοβουλία της οποίας έγινε η παράσταση. Ευχαριστήρια σε όλους τους συντελεστές και ευχή για συνέχεια. Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ (ΣΤΟ ΝΕΧΩΡΙ)

Θέλω να πάω στο χωριό κι ας έχει χειμωνάσει, ας είναι το κρύο τσουχτερό δεν θα μ' επηρεάσει.

Θέλω να πάω στο χωριό, το πόνεσες ψυχή μου, βρίσκω εκεί το γιατρικό που γλυκαίνει τη ζωή μου.

Μέσα στα όρη -τα βουνά στους λόγγους- τα λιβάδια, βρίσκει η καρδιά την ξεγνοιασία σαν τ' αρνάκια στα κοπάδια.

Ατέλειωτο πράσινο θα δω σε κάμπους και χωράφια, είν' το χωριό που αγαπώ το άρωμά του νάχα.

Σε μια ψηλή βουνοκορφή αέρας τρελός φυσάει, μέσ' απ' τα έλατα κι αυτός τη φόρα σταματάει.

Κι ομήλη δεν αφήνει για να δω το